

Jesus Kristi Lignelse no. 8

To så menn med to forskjellige Sæd.

29. november 2003.

Pastor Brian Kocourek.

Matt 13,24-30 *Han la også fram en annen lignelse for dem og sa: "Himlenes rike er likt en mann som sådde godt såkorn i åkeren sin.*

25 *Men mens menneskene sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten og gikk så bort.*

26 *Men da kornet hadde vokst opp og gav avling, kom også ugresset til syne.*

27 *Eierens tjenere kom så og sa til ham: Herre, var det ikke godt såkorn du sådde i åkeren din? Hvor kommer da ugresset fra?*

28 *Han sa til dem: En fiende har gjort dette. Tjenerne sa til ham: Vil du da at vi skal gå og samle det sammen?*

29 *Men han svarte: Nei, dere kunne også komme til å dra opp hvete når dere samler sammen ugresset.*

30 *La begge vokse sammen inntil høsten. Når tiden for å høste kommer, vil jeg si til høstarbeiderne: **Sank først sammen ugresset og bind det i bunter og brenn det! Men hveten skal dere samle inn i låven min.**"*

Legg merke til at Jesus peker på dette fakta at to meget forskjellige typer liv eller sæd blir plantet ved siden av hverandre i samme åker. Åkeren symboliserer verden, og eieren av åkeren sådde først, og deretter kom hans fiende inn og etterlignet hans arbeid, men med et annet slags liv/sæd.

Følgende er lignelsens fakta:

1. Det finnes en åker hvor sæden blir plassert; det betyr en kvinne, vi er gårdsbrukere.
2. Det finnes to så menn, eller kilder til sæd, eieren av åkeren, og hans fiende.
3. To typer sæd er blitt sådd, som identifiserer to forskjellige livs former og naturer. Hvete og ugress.
4. Ugress frøet er et inngrep men er tillat til å vokse opp blant hvete inntil innhøstningen, dette for hvetens skyld, inntil hveten er modnet nok til å motstå atskillelsen.
5. Atskillelsen fører til krigstilstand.
6. Dette ugresset skal bli bundet sammen i bunter.
7. Ugresset blir forutbestemt til brenning.
8. Hveten blir samlet men ikke i bunter og blir plassert i Eierens låve.

Legg nå merke til at det er tillat for begge sæd å vokse opp side ved side, helt inntil innhøstningstiden. Da blir det en separasjon. Først blir det en samling av sæden som fienden har sådd. Ugresset skal bli samlet først

Jesus bruker ordet ”*Deo*” når Han beskriver denne sammenbinding. Ordet betyr faktisk å binde sammen ved å plassere det under forpliktelse. Denne sammenbinding er nødvendig for å få kontroll over denne sammenslutning av ugress. Og ved å plassere menneskene under forpliktelse, som tar dem bort fra Ordet, ser vi at organisasjoner har bundet menneskene ved å holde dem bort fra å granske videre etter mer Lys enn som er tilgjengelig i deres Menighet. Dette blir gjort ved programmer ... Se på ethvert stort Kirkesamfunn, og dere skal se at disse menneskene ikke er tilfreds med å komme og høre på det som pastoren taler om, men du oppdager at det finnes mange programmer som er satt i verk i disse menigheter. Desto større forsamlingen er, desto flere programmer forekommer for å holde menneske tilfredse.

Etter at dette ugresset er bundet, forteller Jesus oss, at disse blir plassert i bunter. Nå dette ordet ”å bunte.” Jesus sier oss her at det er et slags karaktertrekk forbundet med denne sammenbinding. Skjønt ordet for ”å bunte” er et ord som kan betyr å binde, bruker Jesus to forskjellige ord i å beskrive prosessen som finner sted.

Han sier at høstarbeiderne binder dem sammen i bunter. Han sa aldri i en bunt, men i bunter. Slik ser vi ordet bunter, definerer prosessen videre som dette ugress må gå gjennom, før de er rede for å bli brent. De blir bundet sammen først, for de blir bundet i bunter. Flertallet forteller oss at det finnes flere forskjellige bunter, akkurat slik det finnes flere denominasjoner. De blir samlet først. Denne samling kunne forestille seg en meget løs sammenkomst, men ved å føye til ordet bunte for å definere samlingsprosessen videre, viser Jesus oss ”form og symmetri” og hensikten blir involvert i hvordan de blir presentert før de blir brent.

En bunt er ikke slik som å bære staur som spriker i alle rettinger. Men en bunt her er ment slik at all ugress blir lagt slik sammen at alt viser i en retting. Deres forening i bunter eller forsamlinger gjør det slik at det blir en mer virkningsfull måte å brenne dem alle på.

Slik ser vi hvordan organisasjon er det middel med hva ugresset blir samlet sammen på et sted. Først blir kirken bundet av en falsk ord, og deretter ved en organisasjon av dette falske ord. De samler folket inn i en mer effektiv og nyttig måte hvorved hele denne gruppen kan bli gjort rede til å bli brent.

Nå skulle vi se det klart og tydelig at den Falske Vintre er den organiserte menighet. Dette fordi det er denne organisering som holder dem sammen. Om dette er sant, da er en av hovedegenskapene til den falske vintre dets evne til å organisere i antall og således utnytte effektiviteten til å predike deres falske Evangeliet.

En bunt representerer ikke en organisasjon som er løs knyttet sammen, men noe som har struktur og balanse. Alle staurer peker i samme retning og de er der for samme formål, og de må bli tilpasset til en standart for å passe inn i bunten. La oss nå se om ikke dette stemmer nøyaktig med dette bilde som Jesus Selv talte om med hensyn til de to sæd.

Matt 13,36-43 *Deretter sendte Jesus folkemengden bort og gikk inn i huset. Og disiplene Hans kom til Ham og sa: «Forklar lignelsen om ugresset i åkeren for oss!»*

37 *Han svarte og sa til dem: «Den som sår det gode såkornet, er **Menneskesønnen**.*

Jesus er blitt kalt ved tittelen ”**Menneskesønnen**,” mer enn 84 ganger, som er mer enn noen annen tittel som er brukt i Bibelen. Denne tittelen ”**Menneskesønnen**,” er et tegn på en profet. Derfor ser vi at en Profet skal komme fram, som sår sæd

38 *Åkeren er verden, det gode såkornet er rikets barn, men ugresset er den ondes barn.*

39 *Fienden som sådde det, er djevelen. Høsten er tidens ende, og høstarbeiderne er englene. (Budbærere.)*

40 *Som når ugresset blir samlet sammen og brent på ilden, (ved budbærere til ugresset) slik skal det være ved denne tidens ende.*

41 *Menneskesønnen skal sende ut englene Sine, og de skal samle sammen og ta ut av riket alt som er til anstøt (de som får andre til å snuble) og dem som driver med lovløshet. (De som vet å gjøre rett men ikke gjør det.)*

42 *Og de skal kaste dem i ildovnen. Der skal det være gråt og tenners gnissel.*

43 *Da skal de rettferdige stråle som solen i sin Fars rike. Den som har ører å høre med, han må høre!*

Apostel Paul har i sine brever har fortalt oss om to typer barn. Lydige barn og ulydige barn.

1 Pet 1,14 *Som lydige barn skal dere ikke innrette dere etter de tidligere lystene, som dere før, i deres uvitenhet, levde i.*

Ef 2,1 *Også dere gjorde Han levende, dere som var døde i deres overtredelser og synder,*

2 de som dere en gang vandret i, etter tidsånden i denne verden, etter fyrsten over luftens makt, den ånd som nå er virksom i ulydighetens barn.

Kol 3,6 *På grunn av disse ting kommer Guds vrede over ulydighetens barn.*

Ef 5,6 *La ingen forføre dere med tomme ord, for på grunn av disse ting kommer Guds vrede over ulydighetens barn.*

Vi må forstå hva Paul fortalte oss da han talte om de ulydighetens barn. Han sa ikke ulydige barn, men han kalte dem ulydighetens barn. Disse barn er med andre ord kommet inn i verden gjennom en ulydig handling. Således var de et produkt av ulydighet. Om de så er et produkt av ulydighet, da er de ulydighetens sæd. Vi vet nå at sæd-livet som er tegnet opp her i denne lignelse taler om virkelige mennesker, Guds barn og den ondes barn, som ble sådd av djevelen. Disse er slangens sæd slik som Johannes forteller oss i **1 Joh 3,12** *Ikke likesom Kain var ut av den onde og myrdet sin bror; og av hvilken grunn myrdet han ham? Fordi hans gjerninger var onde, men de gjerninger gjort av hans bror var rettferdige.*

Om Kain var Adams sønn, da kunne Johannes aldri har talt slike skarpe og kritiske ord om han, fordi Adam var Guds Sønn. Men vi vet at Kain ble unnfanget ved at Evas var ulydig med slangen.

Dr. Georg Ricker Berry viser oss den ordrette oversettelse i hans interlineære Hebraisk - Engelske oversettelse av 1. og 2. Mosebok. Det hebraiske ord "nasha" ble oversatt med forført. Andre oversettelser sitere Eva slik: **"slangen har forledet meg og jeg spiste."**

Om vi nå velger å bruke ordet forført eller forledet har de allikevel samme mening. Strongs konkordans definerer dette Hebraiske ord som en primitiv rot for å lede på villspor, føre bak lyset eller **"forlede moralsk."** Webster forteller oss at ordet "forføre" betyr **"å overtale en inn i en ulovlig seksuell samkvem spesielt når det gjelde for første gang."**

Det er ikke mulig å komme til en ful forståelse av forutbestemmelse og utvelgelse inntil du forstår begge siden av dette bildet. Paulus gjør det klart for oss i Romerne kapittel 9. Her taler han om både Jakob og Esau, begge ble født av samme foreldrene og allikevel var en et kar av ære og bestemt for å være det, og den andre var et kar til vannære. Paulus lar oss vite at til og med før barna ble født, at utvelgelsens formål kan bli stående, Gud sa: **Jakob har jeg elsket og Esau har jeg hatet."**

Scofield kjente igjen den nære overensstemmelse dette menneskelig skikkelse Edens slange var i besittelse av og noterte det kursivt i hans fotnoter. Slangen gikk oppreist, om du legger merke til det, helt opp til forbannelse.

1 Mos 3,14-16 *Så sa Herren Gud til slangen: «Fordi du har gjort dette, skal du være forbannet framfor alt feet, og framfor hvert dyr på marken. På buken skal du krype, (Her går leggene.) og støv skal du ete alle ditt livs dager.*

15 *Jeg setter fiendskap mellom deg og kvinnen, og mellom din ætt og hennes Ætt. Dette forteller oss at slangen hadde en sæd/etterkommere.) Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse Hans hæl.»*

16 *Til kvinnen sa Han: «Jeg skal gjøre din smerte overmåte stor, i ditt svangerskap. Med smerte skal du føde barn. Din lyst skal stå til din mann, men han skal råde over deg.»*

Hvorfor skulle Gud forbanne kvinnen i fødselen, om hun spiste en eple. Hva har epler å gjøre med denne forbannelse i unnfangelse?

Vi må også tenke på en annen ting i forståelsen av denne læresetning om slangens sæd. Og det er at det fantes to treer i hagen.

Fra § 17 i bror Branhams tale "Forberedelse" sa han: *I Edens Hage fantes det to trer: en var Liv, en var kunnskap. Mennesket forlot Livets Tre for å ete av kunnskapens tre.*

1 Mos 1,11-12 *Så sa Gud: «Jorden skal bære fram gress, planter som setter frø, og frukttrær som gir frukt etter sitt slag, og som har frø i seg, på jorden.» Og det ble slik.*

12 *Jorden bar fram gress, planter som setter frø etter sitt slag, og trær som gir frukt med frø i seg, etter sitt slag. Og Gud så at det var godt.*

I vers 11 og 12 ser vi loven om reproduksjon. Hver sæd må bringe fram etter sitt eget slag. Dette "slag" er omtalt i vers 12. Her er det hebraiske ord "miyn" brukt og blir uttalt som "min." Ordet betyr "art" og refererer til vesen /karakter. *La alt sæd bringe fram etter sin eget art eller vesen/natur.* Det er grunnen til at Guds lov om reproduksjon taler totalt imot krysning. Dette fordi krysning bringer fram to forskjellige arter eller naturer og produserer et liv som ikke er naturlig. Da kan vi se at Guds lover om reproduksjon er ment til å være en lov til vern som skulle bevare de naturlige arter som Han hadde plassert i sæden.

Så langt ser vi, ut fra disse to Skriftsteder, at Gud har også plassert disse sæd på jorden ved Hans Talte Ord. De er ikke plassert i jorden enda, men Skriften sier tydelig at de er på jorden.

Vi vet at vi ikke kan se Liv, du kan kun se livets attributter, så som farge, lukt, eller andre attributter så som konsistens, vekst rate etc. Livet er derfor en ånd. Den er usynlig, og kan kun sees ved dens mange attributter som blir vist. Da

Gud talte disse ord, var disse sæd som Han plasserte her på jorden, kun i ånds form. Det fantes ingen manifestasjoner av disse sæd på den tiden. Men Guds Ord la ut forordnede veien hvorved de skulle formere seg. **1 Mos 1,11** *Så sa Gud: «Jorden skal bære fram gress, planter som setter frø, og frukttrær som gir frukt etter sitt slag, og som har frø i seg, på jorden.» Og det ble slik.*

12 *Og jorden bar fram gress, planter som setter frø etter sitt slag, og trær som gir frukt med frø i seg, etter sitt slag. Og Gud så at det var godt.*

Det ser slik ut at reproduksjonen allerede er i gang, men det er det ikke. I alle tilfelle ikke synlig, fordi vi ser senere i vers 14 og 15 at solen ikke er skapt enda, og uten sollys kan livet på jorden ikke manifestere seg

1 Mos 1,14-19 *Så sa Gud: «Det skal bli lys på himmelhvelvingen for å skille dagen fra natten. De skal være til tegn og de skal angi årstider, dager og år.*

15 *De skal være til lys på himmelhvelvingen for å gi lys på jorden.» Og det ble slik.*

16 *Så gjorde Gud to store lys, det største til å råde om dagen og det mindre til å råde om natten, og så stjernene.*

17 *Gud satte dem på himmelhvelvingen for å gi lys på jorden,*

18 *og for å råde over dagen og over natten, og for å skille lyset fra mørket. Og Gud så at det var godt.*

19 *Så ble det kveld, og det ble morgen den fjerde dagen.*

Videre ser vi i 1 Mos 2:1-2 at disse sæd må bli plantet i jorden og når de er plantet i jorden vokser de opp av jorden slik som Guds Lov befaler det i vers 12.

Legg nå merke til i vers 12 at jorden bringer fram. Dette betyr at de må komme fram ut av jorden, men så langt er sæden bare på jordens overflate. De må bli plantet først. Men vi ser i vers 12 rekkefølge om hvordan det kommer fram.

Vi ser således følgende:

1. I 1 Mos 1:11 ser vi Det Talte Ord (Logos) som går fram og produserer sæd.
2. Disse (Logos) sæd blir plassert opp og på jorden.
3. De venter der for å bli plantet i den hensikt å kunne brutte ut i manifestasjon på og ut av jorden.

Dette er rekkefølge om hvordan de skal komme fram.

Om vi nå leser varsomt videre i Kapittel 1, ser vi alle dyr og alle skapninger i havet bli talt inn i eksistens og da, til slutt mennesket. **1 Mos 1,20-31** *Så sa Gud: «Det skal vrimle av levende skapninger i vannene, og fuglene skal fly*

oppe under himmelhvelvingen over jorden.» 21 Så skapte Gud de store sjødyrene og hver levende skapning som rører seg og som vrimler i vannene, hver etter sin art, og hver fugl som har vinger, hver etter sin art. Og Gud så at det var godt. 22 Og Gud velsignet dem og sa: «Vær fruktbare og bli mange! Fyll opp vannet i havene, og fuglene skal bli mange på jorden.» 23 Så ble det kveld, og det ble morgen den femte dagen. 24 Så sa Gud: «Jorden skal bære fram levende skapninger etter sin art: fe og kryp og jordens villdyr, hver etter sin art.» Og det ble slik. 25 Gud gjorde jordens villdyr etter sin art, feet etter sin art og hvert kryp etter sin art. Og Gud så at det var godt. 26 Så sa Gud: «La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse. De skal ha råderett over fiskene i havet, over fuglene i luften og over feet, over hele jorden, og over hvert kryp som rører seg på jorden.» 27 Så skapte Gud mennesket i Sitt bilde. I Guds bilde skapte Han det. Til mann og kvinne skapte Han dem. 28 Så velsignet Gud dem, og Gud sa til dem: «Vær fruktbare, bli mange, fyll opp jorden og legg den under dere! Dere skal ha råderett over fiskene i havet, over fuglene i luften og over hver levende skapning som rører seg på jorden.» 29 Gud sa: «Se, Jeg har gitt dere hver plante som setter frø og som finnes på jordens overflate, og hvert tre som gir frukt med frø i. De skal være til mat for dere. 30 Og til hvert dyr på jorden, til hver fugl i luften og til hvert kryp som har liv på jorden, har Jeg gitt hver grønn plante til mat.» Og det ble slik. 31 Da så Gud det Han hadde gjort, og se, det var overmåte godt. Så ble det kveld, og det ble morgen den sjette dagen.

Om vi nå fortsetter å lese i Kapittel 2 da skal vi se at det ikke er en annen redegjørelse om skapelsen, men en fortsettelse av samme skapelsen. I kapittel 1 ser vi bare Guds talte Ord som går fram, og taler til eksistens, åndelige vesener. Men i kapittel 2 ser vi at Gud kler disse ånder med jordens støv.

1 Mos 2,1-5 Slik ble himmelen og jorden og hele deres hær fullført. 2 På den sjuende dagen fullendte Gud Sitt verk, det Han hadde gjort, og på den sjuende dagen hvilte Han fra hele Sitt verk, det Han hadde gjort. 3 Så velsignet Gud den sjuende dagen og helliget den, for på den dagen hvilte Han fra hele Sitt verk, det Gud hadde skapt og formet. 4 {Himmelens og jordens historie}

Dette er historien* om himmelen og jorden, da de ble skapt, på den dag** da Herren Gud gjorde jorden og himmelen,

<* hebr.: toledot: bokst.: fødsler, **generasjoner**, slekter, ætter.>

<** eller: den gang; hebr.: be yom.> Dette er historien om himmelen og jorden, da de ble skapt, på den dag da Herren Gud gjorde jorden og himmelen, (Legg nå merke til at ordet generasjon er blitt brukt her. Det er det Hebraiske ord "towldah," og dette betyr handlingsmåte eller regnskapet eller resultatene av denne skapelsen.) *5 **det fantes ikke noen busk i jorden, og det hadde ikke grodd fram noen plante på marken. For Herren Gud hadde ikke latt det regne på jorden, og det fantes ikke noe menneske som kunne dyrke jorden.**

*(Youngs litteral translation, oversetter)

Nå ønsker jeg at dere legger merke til at det er kun gitt oss en redegjørelse om skapelsen opp til dette tidspunktet, slik som det talte ord-liv, (livets ånd) til hver sæd og dyr. Vi vet at dette er sant fordi oss er blitt fortalt at denne redegjørelse om denne framgangsmåte er **før det var i jorden. 5 det fantes ikke noen busk i jorden, og det hadde ikke grodd fram noen plante på marken. For Herren Gud hadde ikke latt det regne på jorden, og det fantes ikke noe menneske som kunne dyrke jorden. 6 Men dogg steg opp fra jorden og vannet hele jordens overflate. 7 Og Herren Gud formet mennesket av jordens støv, og Han blåste livets ånde inn i hans nesebor. Og mennesket ble en levende sjel.**

I kapitlet 1 vers 26-27 ser vi at Gud allerede hadde skapt mennesket i Hans Eget Bilde.

Legg nå merke til at opp til dette punktet hadde Gud skapt mennesket i Hans Bilde. Og vi vet at "Gud er Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe i ånd og sannhet." Fordi det er hva Jesus Selv sa det til oss i **Joh 4,24.**

Nå ser vi i **1. Mosebok 1:26-27** at Gud talte det, **26 Så sa Gud: «La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse.** Og i vers 27 iverksatte Han det som var sagt.: **27 Så skapte Gud mennesket i Sitt bilde. I Guds bilde skapte Han det. Til mann og kvinne skapte Han dem.**

Deretter i kapittel 2 ser vi at Gud ikler mennesket i støv, ved å gi ham manifestering/tilkjennegivelse.

1 Mos 2,7 Og Herren Gud formet mennesket av jordens støv, og Han blåste livets ånde inn i hans nesebor. Og mennesket ble en levende sjel.

La oss oppklare noe ting først før vi går videre. Gud taler og Gud sier: "**La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse.**" Hvem snakker Gud til her? Han sier: **La Oss!** Og deretter sier Han: "**i Vårt bilde.**" Hvem er Guds Bilde?

Hebr. 1,1-5 Etter at Gud hadde talt i mange deler og på mange måter i gamle tider til fedrene i profetene, talte Han til oss i en Sønn, i disse siste dager,
2 hvem Han innsatte til arving av alle ting, gjennom hvem Han også laget tidsaldrene;

3 han som er en avglans av herligheten og et avtrykksbilde av Hans substans, og som bærer de alle ting ved Ordet av sin kraft. Etter at han ved seg selv hadde utført en renselse av våre synder, satte han seg ned ved Storhetens Høyre side i høye steder,

4 etter at han hadde blitt så mye bedre enn budbærerene, så mye som han har arvet et mer fortrinnet Navn enn dem.

5 For til hvem av budbærerne sa Han noen gang: "Du er Min Sønn, i dag har Jeg født deg!?" Og igjen: "Jeg vil være til en Far for ham, og han skal være til en Sønn for Meg!?"